

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 8/2015
01.04.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Горана Костића и др, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, у саизвршилаштву, у вези са члановима 33. и 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Костића – адвоката З.З., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду – Посебног одељења КПо1 бр.17/14 (КвПо1 бр.629/14) од 05.12.2014. године и Апелационог суда у Београду - Посебног одељења Кж2 По1 бр.503/14 од 30.12.2014. године, у седници већа одржаној дана 01. априла 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Костића – адвоката З.З., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду – Посебног одељења КПо1 бр.17/14 (КвПо1 бр.629/14) од 05.12.2014. године и Апелационог суда у Београду - Посебног одељења Кж2 По1 бр.503/14 од 30.12.2014. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду – Посебног одељења КПо1 бр.17/14 (КвПо1 бр.629/14) од 05.12.2014. године, потврђена је оптужница Тужилаштва за организовани криминал Кто бр.5/14 од 03.10.2014. године.

Решењем Апелационог суда у Београду - Посебног одељења Кж2 По1 бр.503/14 од 30.12.2014. године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног Душана Боровице – адвоката Љ.Б.Р., браниоца окривљене Биљане Јовановић – адвоката К.Б., браниоца окривљеног Слободана Бајина – адвоката Ј.Т., браниоца окривљеног Горана Костића - адвоката З.З., окривљеног Жељка Јововића и браниоца окривљене Биљане Јовановић – адвоката М.В., изјављене против решења Вишег суда у Београду – Посебног одељења КПо1 бр.17/14 (КвПо1 бр.629/14) од 05.12.2014. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Горана Костића – адвокат З.З., због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 2. и 3. ЗКП и због повреде кривичног закона из члана 439. тач. 1. и 2. ЗКП (коју погрешно означава као повреду из члана 439. став 1. тач. 1. и 2. ЗКП), са предлогом да Врховни касациони суд преиначи решење Апелационог суда у Београду - Посебног одељења Кж2 По1 бр.503/14 тако што ће донети решење да нема места оптужби против окривљеног Горана Костића због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези 1. КЗ у вези са чланом 33. и 61. КЗ, те да кривични поступак против овог окривљеног обустави, или да у односу на окривљеног Горана Костића укине наведено решење и предмет врати на поновно одлучивање Апелационом суду у Београду, и то потпуно измењеном већу, уз истовремени захтев да о седници већа сходно члану 488. став 2. ЗКП, буде обавештен бранилац окривљеног Горана Костића.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члан 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП.

Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног Горана Костића као један од разлога за подношење захтева истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 2. и 3. ЗКП у вези са чланом 468. ЗКП, и с тим у вези наводи да у побијаним решењима нису наведени разлози о одлучним чињеницама, да су изреке побијаних решења противречно разлозима, који су у односу на окривљеног Горана Костића нејасни "конфузни" и у знатној мери противречени прибављеним доказима, а из којих разлога подношење захтева за заштиту законитости, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, окривљеном и браниоцу није дозвољено.

Надаље, у захтеву се истиче да је правноснажним решењем учињена повреда кривичног закона из члана 439. тач. 1. и 2. ЗКП на штету окривљеног

Горана Костића, при чему се само формално означава ова повреда, због које је подношење захтева дозвољено, али се не указује у чему се ова повреда састоји, док се у образложењу захтева наводи да је у првостепеном решењу изостало конкретно образложење на основу којих доказа суд утврђује да у односу на окривљеног Горана Костића постоји оправдана сумња да је извршио кривично дело које му је стављено на терет, те да другостепено решење не садржи разлоге о оцени основаности жалбених навода у односу на окривљеног Горана Костића и да је нејасно и неразумљиво, обзиром да се у решењу износи уопштена оцена за све окривљене о постојању оправдане сумње да су извршили кривична дела која су им стављена на терет.

Из изложених навода, дакле, произлази да, и поред тога што бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 439. тач. 1. и 2. ЗКП, у суштини правноснажно решење побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, а што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, а због повреде закона.

Имајући у виду да је у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено (из члана 439. тач. 1. и 2. ЗКП), те да се суштински указује на недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека (из члана 438. став 2. тач. 2. и 3. ЗКП), то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.